

tovary), jsou povinni při nákupu těchto předmětů vyžádati si od prodávajícího řádné faktury.

§ 5.

Při prodeji zboží sloužícího k ošacení obyvatelstva (surovin, tovarů i polotovarů) není dovoleno činiti odprodej neb určitou cenu prodejní závislou na současném odběru zboží, jehož si kupující nepřejí.

§ 6.

Přestupky tohoto nařízení a předpisů na základě jeho vydaných trestají se — pokud se nejedná o čin trestný podle přísnějších předpisů — peněžitou pokutou do 2000 Kč nebo vězením do 6 týdnů, na území bývalého království uherského uzamčením do 6 týdnů.

§ 7.

Trestní řízení pro činy proti tomuto nařízení náleží na základě § 1 zákona ze dne 17. října 1919, č. 567 Sb. z. a n., soudům lichevním.

§ 8.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Výkonem jeho pověřuje se ministerstvo pro zásobování lidu, ministerstvo obchodu a ministerstvo spravedlnosti.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Beneš v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Veselý v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Heidler v. r.

Hámpel v. r.

Švehla v. r.

Habrman v. r.

Prášek v. r.

Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.

Čís. 192.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. března 1920

o dopravě koží a obuvi.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uher. zák. čl. LXIII, z r. 1912 a čl. L. z roku 1914 nařizuje se v zájmu stejnoměrného rozdělení zásob koží a obuvi na veškeré země republiky Československé toto:

§ 1.

Doprava koží surových i vydělaných jakož i obuvi železnicí, paroplavebními podniky, poštou a kterýmkoliv dopravním prostředkem vůbec na

Slovensko a do Podkarpatské Rusi jest přípustna pouze, je-li k dopravním listinám připojeno pro každou zásilku dopravní osvědčení dle přípojeného vzorce, jež vydávají úřady pro potírání lichvy v Praze, případně v Brně, v dohodě s obchodní a živnostenskou komorou v Praze, případně v Brně, a v dohodě s československým oděvním úřadem v Praze, pokud se týče jeho odbočkou v Brně, po likvidaci československého oděvního úřadu však v dohodě se zemskou správou politickou v Praze, případně v Brně.

Těž pro dopravu po nápravě jest si vyžádati dopravního osvědčení.

Jakmile dojde zásilka do stanice určení, oddělí staniční neb poštovní úřad a vůbec dotýčný dopravní podnik k zasílací listině připojené dopravní osvědčení a odešle je ihned úřadu, jenž povolení vydal. Při dopravě po nápravě jest povinností dopravujícího, osvědčení odeslati úřadu, jakmile zboží bylo dopraveno na místo určení.

§ 2.

Dozorčí orgánové státních úřadů jsou oprávněni činiti prohlídky zásilek koží a obuvi, dopravují-li se železnicí, paroplavebními podniky, neb i osobami soukromými a to i tehdy, děje-li se doprava po nápravě.

§ 3.

Poštovní úřady jsou zmocněny otevřítí balík určený k dopravě na Slovensko, Těšínsko, do Podkarpatské Rusi a do pohraničních pásem republiky Československé, neb do zahraničí, je-li tu podezření, že obsahuje věci z dopravy dle tohoto nařízení, neb dle nařízení vlády Československé republiky ze dne 23. září 1919, č. 523 Sb. z. a n., vyloučené.

Jde-li o balík určený do tuzemska, jsou k tomu oprávněny poštovní úřady dodací, které balík otevrou za přítomnosti adresátovy; nedostaví-li se ani on, ani jeho zástupce v určené lhůtě k úřadu, přizve se k tomu třetí osoba jako svědek. Obsahuje-li balík skutečně z dopravy vyloučené věci, zjisti poštovní úřad jich váhu a počet, učiní o tom zevrubný zápis a vrátí zásilku na náklad odesílatelův podacímu úřadu, zápis předloží příslušnému okresnímu politickému úřadu, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi příslušnému slůžnovskému úřadu, pokud se týče v městech s právem municipálním a v městech s regulovaným magistrátem městským policejním hejtmanům. O tom, že byl balík pozastavený vrácen poštovnímu úřadu podacímu, vyrozumí úřad zásilku pozastavující okresní politickou správu, příslušnou dle místa odeslání poštovního úřadu.

Obdobně jest postupovati, pozastaví-li balík poštovní úřad podací, jenž smí zásilku otevřítí pouze za přítomnosti odesílatelovy, jeho zástupce neb přizvaného svědka. Zjistí-li se závadný obsah, vrátí se balík odesílateli, obšírný zápis o tom

předloží se co nejrychleji příslušné okresní správě politické k dalšímu řízení. Toto právo přísluší poštovním úřadům podacím i ve příčině balíků určených do ciziny.

§ 4.

Úřady pro potírání lichvy v Praze a v Brně vyrozumí o každém vydaném dopravním osvědčení příslušný slůžnovský úřad, pokud se týče v městech s právem municipálním a v městech s regulovaným magistrátem příslušného městského policejního hejtmána místa určení a hospodářský úřad pro Slovensko v Bratislavě, pokud se týče zásobovací úřad v Užhorodě, za účelem dozoru, zdali se zaslaných zásob použije dovoleným způsobem k výrobě neb prodeji za přiměřené ceny a zdali se nezneužívá tohoto dopravního osvědčení k vývozu za hranice československého státu.

Úřady pro potírání lichvy v Praze, případně v Brně, oznamují ministerstvu pro zásobování lidu ve čtrnáctidenních lhůtách, komu a na jaké množství v dotyčném období dopravní osvědčení dle tohoto nařízení vydaly.

§ 5.

Přestupky tohoto nařízení trestají okresní politické úřady, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi příslušné slůžnovské úřady, pokud se týče v městech s právem municipálním a v městech s regulovaným magistrátem městští policejní hejtmáni, pokutou až do 20.000 Kč, neb vězením až do 6 měsíců, případně ztrátou živnostenského oprávnění na dobu jednoho roku, pokud nepodléhají přísnějšímu trestu. Témuž trestu podléhá, kdo spolupůsobí při zmaru povinností stanovených

tímto nařízením, neb předpisy na jeho základě vydanými. Mimo to lze vysloviti, že zboží, které bylo předmětem přestupku, propadá ve prospěch státu.

Pokus vývozu koží a obuvi za hranice československého státu na základě dopravního osvědčení vydaného dle tohoto nařízení, jest trestný dle prvního odstavce tohoto paragrafu, pokud nezakládá přísnější trest dle jiných předpisů.

§ 6.

Peněžité pokuty, uložené na základě tohoto nařízení, a výtěžky za zboží propadlé dle téhož nařízení ve prospěch státu, jest odvésti fondu pro zlevnění oděvních potřeb ve prospěch nejméně majetných obyvatel, zřízenému nařízením vlády Československé republiky ze dne 22. července 1919, č. 413 Sb. z. a n.

§ 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provésti je ukládá se ministerstvu pro zásobování lidu, ministerstvu železnic, ministerstvu pošt a telegrafů a ministerstvu financí.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Veselý v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Klofáč v. r.

Prášek v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Franke v. r.

Hampl v. r.

Houdek v. r.